

התוועדות משפחתית

יא ניסן

- יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש -

ראש בני ישראל

הרבי מתייחס לכל הקהלים בעם ישראל.
לאילו קבוצות מתייחסות החידות הבאות?

את הסמל הרבי הגיע
לפנסים פעמים רבות הגיע
הסיסמה הפכה לנגון
ומתחת לבר מצוה כל חברי הארגון

בערב יום פפור הרבי אותנו מברך
בברכת אב המיוחדת לבניו
בשמינו מרמזת השלמות
למוד נגלה וגם חסידות

אנו קדם כל פנימה ומפיעות חוצה משם
מיד בתחלת הנשיאות הרבי אלינו לבו שם
את מבצע נש"ק באחרייתנו נתן
ואת עקר הבית חנוה למגדול ועד קטן

מקבל בעולם כתקופה של חלשה,
אך הרבי הוסיף לה תפארת קדשה.
על שם אביו יסד בעצמו,
כדי שכל אחד בכל גיל ינצל את יומו.

נכנסנו אל הרבי כזקיקים להחלמה
בשביל הרבי פציעתנו איננה חלשה אלא עצמה
את שמינו מאותו רגע הפך
וימאות מיוחדת בנו נכר

הרבי ראה בנו שליחים לשמירה על יהודים,
שלח לשמור אותנו ולזכותנו במצוות בימי חול ומועדים.
ספר תניא בקוש להדפיס בכל בסיס
וספר תורה לזכותנו פעל להכניס

יש כאלו שרואים בגילנו המרדני משהו שעדיף לשכח
אך הרבי מאמין שיש לנו עצמה וגם כוח
את הסקרנות שלנו הרבי ראה כיתרון
להקים בתי חב"ד בשבילנו זהו חלק מהפתרון

כל אחד מאתנו בעצם שליח
להפיץ יהדות במקצועו כמה שיעליו.
במידת כשקשה, נתן צדקה ביד נדיבה
קביעות בנפש ללמוד התורה היא התשובה
כי ברפת השם היא זו שמביאה את הברכה.
אנו עושים השתדלות על פי הלכה ומתפללים להצלחה.

סטודנטים | תמימים - בחורי ישיבה | בעלי מקצוע | מציני צה"ל
צבאות השם | תפארת זקנים | נשי חב"ד | חילי צה"ל

התורה מאירה

יום ההלדת של הרבי מתקרב, וגם, ברח
הפסח, יום ההלדת של עם ישראל כלו
- אני רוצה לקבל על עצמי החלטה
טובה.

ויש לה רעיון מהו הדבר הטוב, שאתה
רוצה להוסיף בו?

לא, אני עדין מנסה לחשב על משהו
שבאמת אוכל להתמיד בו.

בפרשת צו אנו למדים על הקרבות שבני ישראל
היו מצוים להקריב. אחת ההוראות החשובות
היתה: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה".
הכהנים היו צריכים להיות אחראיים לך שתבער
אש על המזבח ללא הפסקה.

אנו למדים מכך דבר חשוב שיש לו השפעה, גם על
עבודת השם שלנו כיום. כאשר יש לנו התעוררות
של קדשה, עלינו לזכר: אם רוצים לשמר את החם
והלהט של הקדשה, צריכים "תמיד". צריכים
לחשב איך להכניס את זה לתוך כלי תמידי שיחזיק
לארץ זמן. העקביות והתמידיות הם בסיס חשוב
להתקדמות בעבודת השם.

הלדתו

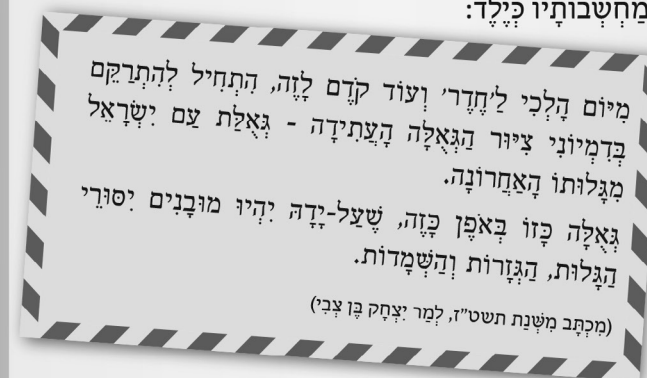
הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מנדל שניאורסון, נולד בעיירה ניקולייב שברוסיה ביום י"א בניסן תרס"ב (1902) להוריו רבי לוי יצחק ורחה שניאורסון.

ביום י"ח בניסן נערכה ברית המילה והסעודה התקיימה בניקולייב, בבית סבו של הרבי, הרב מאיר שלמה ינובסקי. הילד נקרא "מנחם מנדל" על שם סב-סבו, האדמו"ר ה'צמח צדק'.

לאחר כשבע שנים, התמנה רבי לוי יצחק לרבה הראשי של דניפופטרובסק (בעבר יקטרינוסלב) ומשפחתו של הרבי עברה לגור במקום.

ציור הגאלה העתידה

במכתב נדיר למר יצחק בן צבי, מתאר הרבי את הלקח מחשבותיו כילד:

ימי נעוריו

כבר בגיל צעיר נודע הרבי בשקיפתו הרבה וזכרונות הנדיר. מספרים, כי אביו היה לומד עם בנו הבכור לילות שלמים. כך רכש לו את ידיעותיו המפליאות בכל חדרי התורה.

אחד האורחים שנכנס אל בית הרב ובחן את הנער המתמיד והשקט, אמר בהתרגשות: בחור בן ארבע עשרה, והיכן ששואלים אותו בש"ס (בתלמוד) ממשיך הוא לומר בעל פה את הלשון של הגמרא עם רש"י מלה במלה!

השליחות שנתן לנו הרבי

החזון שהתורה הרבי לדורנו זה במעמד קבלת הנשיאות בשנת תשי"א הנו: שיהיה כל יהודי נר להאיר לעצמו ולסביבתו. עלינו לפעל בכל עז מתוך התקשרות אל הקדוש ברוך הוא שלמעלה מטעם ודעת (למעלה מהבנתנו המוגבלת) ולהביא לכאן, לעולם הזה הגשמי, את הגאלה השלמה.

חנוך חב"ד פועל לאור חזונו של הרבי לדורנו זה ופועל לגלות בכל ילד וילדה את כוחותיו ויכולותיו בכדי שיוכל להיות נר להאיר וסגור של אור בכל מקום שהוא.

חשיבות יום ההלדה

יום הולדתו של הרבי הוא יום כללי, שכן דורנו זה קבל בו מתנה נפלאה - את הרבי. הרבי מנהיג אותנו, מלמד אותנו תורה ועומד בראשנו להבאת הגאלה.

מובא ב'היום יום' י"א בניסן:

ביום ההלדה, על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תקון ותשובה ישוב ויתקנם.

ביום זה נוהגים חסידים להתוודע, ולהעצים את הקשר לנשיא הדור על ידי מלוי הוראותיו. הרבי אף בקש שכמתנה ליום הולדתו, נוסף בלמוד התורה.

מיום זה אומרים את פרק התהלים החדש שנהוג לומר על פי שנותיו של הרבי.

ספור | מתנה לרבי

על ה'מתנה' שהכינו תלמידי בית-המדרש 'אהלי תורה' לפני למעלה מארבעים שנה ליום ההלדה של הרבי, מספר ר' יוסף יצחק איטקין, שליח חב"ד בפטיסבורג, פנסילבניה:

"כמדמני, היה זה בסביבות ח'דש טבת תשל"ב. בתור בחורים צעירים, ישבנו יחד בהתוועדות והחלטנו שצריכים לעשות משהו - כהכנה/מתנה לרבי לקראת י"א ניסן. לבסוף הגענו למסקנה שכל אחד מאתנו ישנן 70 שיחות בעל-פה, ובנוסף נסים את למוד כל המסכת בבא-קמא בעל-פה. היות וכל אחד זוכה להכנס ל'יחידות' אצל הרבי בסמיכות ליום הולדתו, החלטנו שששייגיע תורו של הבחור הבא מבני-כתתנו להכנס, יכתב לרבי בשם כלם על-דבר המתנה שמעניקים לכבוד י"א ניסן.

בהשגחה פרטית אני הייתי זה שהיה צריך להתקבל ליחידות בזמן הקרוב, ואכן כתבתי בפתק שלי - בין הדברים - גם על-דבר המתנה של בני כתתי. לאחר שהגשתי את הפתק לרבי כנהוג, ענה על-זה הרבי (מובא כאן בתרגום מאידיש לעברית): מה שכתבת בנוגע לי"א ניסן, הרי זה דבר נכון ביותר וגורם נחת-רוח, וממנו יראו וכן יעשו.

אני זוכר שששיצאתי מחדרו הקדוש וחזרתי על דברי הרבי לתלמידים המבגרים שעמדו בחוץ, כלם התרגשו ביותר, והדברים הפיחו רוח-חיים בהכנות לי"א ניסן."

